

Spoštovani gospe in gospodje,

verjetno se sprašujete, kaj sploh počnem tukaj. Ko me je gospa Katja Bašič pred dobrim mesecem povabila k sebi v svojo pisarno in me prosila, ali bi se bil pripravljen pridružiti Združenju proti spolnemu zlorabljanju otrok, sem brez vsakršnega omahovanja pristal. Po najboljših močeh želim pomagati pri problematiki zlorabe, ki zadnja leta čedalje bolj prihaja na plano. Vedeti moramo, da se število zlorabljenih otrok na žalost ne zmanjšuje, temveč povečuje. Ogromno otrok je prisiljenih živeti v peklenških razmerah, naj bo to znotraj družine, v vrtcih, v sklopu športnih organizacij, v krogu cerkvenih dostojanstvenikov oz. duhovnikov, kjer jih nekateri prav sadistično spolno zlorablajo.

Star sem bil deset let, ko sem postal žrtev zlorabe. Verjetno sem eden izmed redkih, ki jim je z leti uspelo prebroditi travme, ki so me spremljale vso puberteto in še dolgo po njej. Pravzaprav sem si šele pred nekaj leti v svojem biografskem romanu upal javno in odkrito spregovoriti o tem, kaj se mi je dogajalo. Kot otrok se nisem z nikomer upal pogovoriti o tem. Strah me je bilo, kako bodo to sprejeli moji bližnji, ali mi bodo sploh verjeli. Trajalo je eno leto, da sem se končno opogumil in človeku, ki me je zlorabljal, zagrozil, da bom vse povedal. Ta se je naenkrat iz sladkobno prijazne osebe spremenil v napadalno žival, oči so mu sovražno zagorele. Začel se je tresti, kričati name, da me bo ubil, da me bo s kolom po glavi. Razjarjen je zaloputnil vrata in izginil. To je bil naš najbližji sosed! Še dolgo po tem me je spremljal občutek krivde, pri desetih letih si namreč nisem znal razložiti, česa naj bi bil kriv.

Mogoče je tudi tukaj med vami kdo, ki je bil zlorabljen ... Mogoče je tudi tukaj kdo, ki zlorablja ... Kakorkoli že ... Otroci – žrtve – ostajajo nemi, nezaščiteni. Bodite pozorni na njihovo obnašanje. Ko se otrok zapre vase, je to znak, da je nekaj hudo narobe. Če vam otrok zaupa, mu verjemite, saj otrok v takšni stiski nikoli ne laže. Poiščite pomoč, obrnite se na ustanove, ki se ukvarjajo s tovrstno problematiko. Tam vam bodo znali pomagati.

Naj zaključim z verzom pesnika Luka de Clapiersa ... **VELIKE BOLEČINE SO NEME.**

Hvala.

Boris Cavazza